

३६४३

प्रस्ताविक पद्य.

भाग १ लो.

अनापनार

नेशांकर आणुं दल्ल मनी भंलाजिया.

सुधारावर्धक सभा

छपावी प्रसिद्धकर्ता

भेहेता गुलाभराय लक्ष्मीदास धुय.

जमनगर.

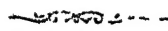
अभेदावाह.

ध्रीकांटे युनियन प्रिन्टिंग प्रेस.

सं १९४५.—सन १९८५.

किंमत ३०-१-० आना.

પ્રસ્તાવિક પદ્ય.
ભાગ ૧ લો.

બનાવનાર
નેશનલ આણંદજી જાની જાણણિયા.
સુધારાવર્ધક સભા.

છપાવી પ્રસિદ્ધકર્તા
મેહતા ગુલાબરાય લક્ષ્મીદાસ બુચ.
જામનગર.

અમદાવાદ.

ધાકાંટ યુનિયન પ્રિન્ટિંગ પ્રેસ.

સં. ૧૯૪૫.—સન ૧૯૮૯.

કિંમત રૂ-૧-૦ આનો.

પ્રસ્તાવના.

આ પદ્ય રચાવી બહાર પાડવાનો મુખ્ય હેતુ એજ કે થોડી મુદત ઉપર મેં “ચાર કહેવતની રમુજ વારતા” એ નામનું પુસ્તક છપાવી મુગ્ધ સંજ્ઞાનોની સેવામાં મૂક્યું છે; પણ દિલગીરછું કે સદરહુ વારતાનું પુસ્તક કિંમતના પ્રમાણથી કદે થોડું થયું, અને તેટલાજ માટે આ પદ્ય બહાર પાડી મારી ઉપર લખી ચોપડીઓના ગ્રાહકોને અતિ મારી માગી બક્ષિસ તરીકે નિવેદન કરુંછું. તે ખસુસ શ્રીકારશો.

મારી કહેવતની વારતાની ચોપડી મિ. જાનીયે સુધારેલ, પણ પ્રેસના કામના દયાણને લીધે પ્રુફ અમેને નહિ આવતાં પ્રેસના મેનેજરે જાતે સુધારીછે; જેથી કેટલીએક જગોએ પ્રુફ દોશ જણાય છે વળી આ તમામ પદ્ય પણ મિ. જાનીએ રચી સુધારી આપ્યું છે. જેથી આ વખત પણ તેમનો ઉપકાર માનુંછું.

મે. ગુ. લ. યુ.

अनुक्रमिका.

विषय.	पानुं.
१ ईश्वरस्तुति.....	५
२ मनते उपदेश.....	६
३ कण्डेडा कष्ट.....	१७
४ शंकरनी स्तुति.....	८
५ वृक्ष वरनी वनितानो विधाप.....	१०
६ कन्या विक्रय कां करे.....	१३
७ विज्णानो विनाश.....	१४
८ हुडतनी रमत.....	१६

प्रस्ताविक पद्य.

प्रथम भाग.

१. धृष्टिस्तुति.

दोहरा.

निराकारने नेहथी, प्रणुमुं वारंवार;
तारा शेषकनां सदा, कर दुःख दुर अपार. १
भक्ति तारी भावे कइं, लणि लणि लागुं पाय;
मे'र करे हुं उपरे, तो दुःख सैा दुर थाय. २
हुं अज्ञानी पाणछुं, तेना तुं शिर तान्;
पाप क्यो मे'ने अही, भाइ करे मा'राज. ३
प्रस्ताविक प्रेमे क्युं, मन पाभी आनंद;
पूरणु कर परमेशतुं, नहिं कर मुज मति लंग. ४
साय सरस्वति सद्य था, कर विभण मुज वाणु;
रसिक जनोने रसपडे, अवी रयना आणु. ५
नेशंकर धरि ध्यान तुज, णुज करेछे शैव;
मुपारा वर्धक सदा, भावे भजवा देव. ६

૨. મનને ઉપદેશ .

૫૬.

(પ્રભુ તને પ્રસન્ન તે કેમ થાય, એ રાગ).

મારા મિત્ર સ્વદેશી સજ્જનો, નિશદ્દિન કરો પ્રભુનાં ભજનો. ટેક
 આજ પ્રભુએ ઉત્તમ અંગે, જન્મ દીધો જ્યકારી;
 સમ હૃદયથી ભૂલી ગ્યોને, જઈ લાગ્યું ચિત્ત નારી. મારાં
 ભરજ્જેખનમાં અથડા અથડી, ખાઈ ખાઈને યાચ્યો;
 એવે વખતે ઇશ ન ભજ્યા, શું તું જગમાં આવ્યો. મારાં
 આજ કાલ આવી લઈ જશે, કાળ કુર કર સાહી;
 સાહી પૃથ્વી પરથી તુજને, કા' મૂકે ધર માંહી. ના ।
 સ્વભાવત સંસાર સુનો છે, ફોકટ કુલે કુલ્યો;
 તેમાં જનમી જનતું મનથી, રામ ખરેખર ભુલ્યો. મારાં
 પરપોટા જેવા વારીના, લય ઉત્પત્તિ ધારો;
 તેવીજ રીતે હું તું જાનાં, વખત? જરા નહીં જશે. મારાં
 પ્રભુ ભજલે મુઠ મતિના, માનવી મનથી માંહી;
 જ્ઞેશંકર જાનીતું કે'વું, હૃદયા મધ્યે ધાલી. મારાં
 સુધારા વર્ષક અઠળક સુખ, પ્રભુ ભજ્યાથી પામે;
 ભવસાગર તરિ તર્ત તમેતો, સ્વર્ગ ભુવનમાં જામે. મારાં

૧. ડીસંબર ૧૮૮૬ ના સૌરાષ્ટ્ર દર્પણ અંક ૧૨ માં ૭-
 પાંજી છે. ૨ વખત. સુ. વ. સભા.

૩. કન્નેડાં કષ્ટ^૧.

ભાવણી.

જગતમાં હુંહું દુઃખિયારી—ખેવાર.

નાના કંથથી લગ્ન કર્યે, દુઃખ પડ્યાં મને બારી. .

પતિ મુજ મા,બા, મુખ જપતો;—ખેવાર.

બાળ નિશાળે જતાં, સ્વામિ રસ્તામાં રમતો;

પતિ એ માન મૂકી ભમતો—ખેવાર.

અણુસમણુ મુજ બાળ કંથ મૂરખમાં યો ખપતો.

દેખિ દિલ દાઝે છે દાડી;—ખેવાર

નાના કંથથી લગ્ન કર્યે, દુઃખ પડ્યાં મને બારી. ॥૧॥

બાન નહીં અંગ તણું કાંઈ;—ખેવાર

નમ શરીરે સાંજ સવારે, ફરે ભુવન માંહી.

આજ હું સોત્ર વરસની નાર;—ખેવાર.

કામ અતિ કાયામાં જગ્યે, બની ગઈ એ હાલ.

સાસરે જતાં દિલ નહીં થાય;—ખેવાર.

મુવા અવસ્થા ચડતાં આજે, છાતી થડકા ખાય.

જુવાની ચડી જોર મારી;—ખેવાર.

નાના કંથથી લગ્ન કર્યે, દુઃખ પડ્યાં મને બારી. ॥૨॥

અરે ઓ હલારાં માખાપ;—ખેવાર

^૧સ્વદેશ હિત બોધક ચોપાનીયાના પુસ્તક ચોથાના અંક
ચોથામાં છપાણી છે. સુ. વ. સભા.

ખાળ કંથને પરણાવ્યાથી, પામુંહું સંતાપ;
 જનમતાં ! ઓ મારી માતા;—ખેવાર.
 વિષ ઘોળી જે આપત મુજને, તો દુઃખ નહીં થાતાં.
 પે'રવા ભાત ભાનનાં ચીર;—ખેવાર
 મનની સૌ મનમાં રહિ જતાં, નયને આવે નીર;
 ધિરજ નહિરે' મનમાં ધારી;—ખેવાર
 નાના કંથથી લગ્ન કર્યે, દુઃખ પશ્યાં મને ભારી. ॥૩૧॥
 હવે હું મનમાં બહુ મુંઝાઈ;—
 ભરજોખન ભરપુર ભરાતાં, અંગે હું અકળાઈ;
 પાણી ભરવા પ્રીતે જાતી;—ખેવાર
 સૌ સખિયો સાથે મળતી તો, વાત મારી થાતી.
 વળી સૌ નર નારી મુજને;—ખેવાર
 સનમુખ આવી વાત વહે, શું નાતો કંથ તુજને.
 મને સૌ જ્ઞેય ધારી ધારી;—ખેવાર
 નાના કંથથી લગ્ન કર્યે, દુઃખ પશ્યાં મને ભારી. ॥૩૨॥
 હવે હું કાયર થઈ કંથે;—ખેવાર
 ખાખ લગાવી અંગે, જોગણુ થઈ પળવું પંથે;
 અગર કરી આપઘાત મરવું;—ખેવાર
 નદી તળાવે ડુખી, માફ વચ પુરું કરવું.
 તમેરે!!! સમજી સૌ સજનો;—ખેવાર
 જોઈ વિચારી પુત્રીનાં તો, લગ્ન પ્રિતે કરજો.

“ભની ” હું વાત વહું હારી;—બેવાર
નાના કંથથી લમ કયે. દુઃખ પદ્માં મને ભારી. ॥૫॥

૪ શંકરની સ્તુતી.*

ગંરથી.

શંકર સુતને લાગું પાય, વાણિ સુદ્ધ કર સારદ માય;
હું બિલેશ્વર કહું મહિમાય, ડંકો દીધો દિગપાળે ખરોરે.
તારો પશ્ચિમ ખડે વાસ, તું પુરનર નારીની આશ;
જેથી તુજ ઉપર વિશ્વાસ, ડંકો દીધો દિગપાળે ખરોરે.
તાઈં રૂપ ત્રિગુણુ ભૂમાં, વળી જુજ ચાલે શ્રી દિશમાં;
છે ડંકો તુજ આ ખંડમાં, ડંકો દીધો દિગપાળે ખરોરે,
ખાખ લગાવી તું ધર ધ્યાન, ધાલી સુંદર મુદ્રા કાન;
પછી બિલાકર મધુરૂં ગાન, ડંકો દીધો દિગપાળે ખરોરે.
નાખી ગળે ઈંઠની માળ, ઐ સાથે જુજંગ વિશાળ;
કર ધરિ કર ડમરૂં રણકાર, ડંકો દીધો દિગપાળે ખરોરે.
તેં કર્યું વાઘંબર આસનં, વળી બહુ ભસ્મ લગાવી અંગ;
તુંરે' ભાંગ પીને પરસનં, ડંકો દીધો દિગપાળે ખરોરે.
માતા પારવતી અધ અંગ, પ્રેમે બેસાજ્યાં ઉછરંગ;

* તા. ૨૩-૮-૮૫ ના રોજ બીલેશ્વર મહાદેવનાં દર્શણુ કરવા
મારા મિં પરસોતમ પુંજ સાથે ગયેલ તે વખત ત્યાંજ કરેલ.

તેને રાખો છો નિત સંગ, ડંકો દીધો દિગપાળે ખરોરે.
 તું છો દેવ તણો મા'દેવ, સુરિવર મુનિવર કરતા સેવ;
 બજવા બ્રહ્મ સુતાને ટેવ, ડંકો દીધો દિગપાળે ખરોરે.
 નારદ સારદ તુજ ગુણ ગાય, બ્રહ્મા વિષ્ણુ લાગે પાય;
 તેથી તું થા તેને સા'ય, ડંકો દીધો દિગપાળે ખરોરે.
 ગુણ ગાયા તારા આ વાર, જે ળપ્ત્યુ' મેં મતિ અનુસાર;
 છે મુજને તારો આધાર, ડંકો દીધો દિગપાળે ખરોરે.
 સુંદર સાલ કહું ચાલીશ, શ્રાવણ મહિનો મન માંનીશ;
 આઠમ સુદને છે આદિત, ડંકો દીધો દિગપાળે ખરોરે.
 જપતો જેશંકર જગદિશ, અર્પિ ઉભો તુજને શિશ;
 માટે આપ મને આશિષ, ડંકો દીધો દિગપાળે ખરોરે.

૫. વૃદ્ધ વરની વનીતાનો વીલાપ.

હરિગીત છંદ.

મુજ આજ જન્મ થતાં જનેતા, દિલ અતિ હરખાય છે;
 વળી તાત વાત સુણી જનમની, મન ધણા મલકાય છે.
 ઐ વર્ષ વિતે આજ પુત્રિ, પ્રસવ થ્યે ભાંગી ભિત્તી;
 હું આજ ધરડા કંથથી, દુઃખ અંગમાં પામું અતિ.
 સંતાન મુજ વિણુ નહીં હતું, માઆપ મારાને કંધ;
 બહુ હોંસથી ઉછેરતાં, મેં માગતાં આપે લઈ.
 ઐ ભાઈ !!! પણ પાપિ પિતાયે, કેવી કરી મારી ગતિ;

हुं आन धरडा कंधयी, दुःख अंगमां पामुं अति.
 अहु दाम लर्ध विक्रय कर्यो, हुं पाण अणुसमणु तणो;
 नहीं सार वांअयो माहुरो, अन्याय तो डीघो धणो.
 लर्ध “आंकडाथी मांकडु” करि भेण रीति आवती;
 हुं आन धरडा कंधयी, दुःख अंगमां पामुं अति.
 दिल् होंश छे दरवेश, वणि अहु अेश करवानी मति;
 ज्यां जेणो मारा कंधने, लां वात भूकंधुं नती.
 युवा अवस्था आवतां, नहीं अंग अग्नि सामती;
 हुं आन धरडा कंधयी, दुःख अंगमां पामुं अति.
 भुं सोण वयनी नार, प्राणुपति पयाशे पुगीया;
 नहीं अंग कंध अनंग, पाय अपंग थावा आवीवा.
 सौ अंगमां अण हिन, नीरभुं जे नयन दुःखथी पति;
 हुं आन धरडा कंधयी, दुःख अंगमां पामुं अति.
 अंगे अनंग अपार वाप्यो, शांत कांत करे नहीं;
 में पाप पेलां शुं करेलां, आवी गत मारी धर्ध.
 सौ दाम नहीं आराम पामुं, मोत मागुं दईथी;
 हुं आन धरडा कंधयी, दुःख अंगमां पामुं अति.
 हुं राग रंग रमत गमत, करवा कहुं ज्यां कंधने;
 तो तुर्त भुअ ना पाडी, मुज उदाश करसो मनने.
 ओ रीत देणी नहिं कदि, भरथार पासे में रति;
 हुं आन धरडा कंधयी, दुःख अंगमां पामुं अति.
 वणि पांअ हृदि सीथिल धध, अहु जे’र मारी तो मर्ध;

નિજ અંગમાં ઉત્તમ ખરે તે, આંખ વચ યાતાં ગર્ભ.
 પાણી અતિ ચાલ્યું જતું, મુજ કંથના બે નાકથી;
 હું આજ ધરડા કંથથી, દુઃખ અંગમાં પામું અતિ.
 લઈ લાકડી ચાલે પતિ, મુજ જુજ પાય ધરી ધરી;
 લડથડી લપટી જાય, શક્તિ જોઈ નહીં અંગે જરી.
 આ રોઝકું કરમે લખેલું, ક્યાં હતું કહુ છું કથી;
 હું આજ ધરડા કંથથી, દુઃખ અંગમાં પામું અતિ.
 હે લોક ! ! ! દુઃખના થોક, પડતાં પોક મુંકી હું રકું;
 વિચાર મનમાં થાય કે, હું વાવમાં જઈને પડું.
 કરી આપઘાત મરું અરે ! તો નર્કમાં કેવી ગતિ;
 હું આજ ધરડા કંથથી, દુઃખ અંગમાં પામું અતિ.
 ઓ હિંદ નર નાદાન, કાં તું ભાન મન સુલી ગયો;
 તું આંખ મીંચી ભીંતમાં, જઈ જાણી છુટી જૂટકયો.
 ધર ભાન અરજી કાન સુણી, આ ઠામ જે કહી મુજ મતિ;
 હું આજ ધરડા કંથથી, દુઃખ અંગમાં પામું અતિ.
 જુગને કેરેછે અર્જ, નેશંકર સહુ સદ મૃદસ્થને;
 ખહુ મનન કરી મન સાથ, પુત્રિ આપજો સુજનને.
 સ્વદેશ સુધારા સભાની, છેવટે એ વૈનતી;
 હું આજ ધરડા કંથથી, દુઃખ અંગમાં પામું અતિ.

૬. 'કન્યાવિક્રય કાં કરો ?

લોપાળી કલ્યાણ.

ગુર્જરી પ્રજા ગુમાન મન ધરી;
 પુત્રિ વેહેયવાની રીત મ્હા કરો પરી. ટેક.
 જીવ્ય નીચ જોવું નહીં આંખે, અંધા થઈ અથડાયો;
 રૂપ કશ્વો બાળ ન જુવો, પૈસા લેવા મ્હાયો. ગુર્જરી.
 મનમાની તું બેલું મૂકી, પુરી આશ કરો;
 દામ અતિ લેતાં દિલમાં ડર, પ્રભુનો નહીં ધરો. ગુર્જરી.
 રીત નહીં આદિની આતો, હવણાં થઈ ચાલુ;
 ઘટે નહીં આ રીત તમોને, માન !! કહ્યું માઈ ગુર્જરી.
 પુત્રિ વેચી પૈસા લેવા, અતિ હર્ષ આણો;
 અતિ આજ ફિટકાર એ જનને, ખર જોવો જાણો. ગુર્જરી.
 જીવ્ય દુળ અવતાર ધરીને, આવી આશા રાખો;
 મન માનીતા પૈસા લઈને, પાપ તણાં ફળ આખો. ગુર્જરી.
 અણુસમજુયે રીત કરી, આ પૈસા મેળવવા;
 થઈ રીત ગાડરીયા માફક, લાગ્યા ધન હરવા. ગુર્જરી.
 વગર મે'નતે મેળવીયા તે, પૈસા નહીં રે'નાર;
 નીચ નજરના પૈસા એતો કુરસ્તે જનાર. ગુર્જરી.

૧ સ્વદેશ દિલ બોધકના ચોથા પુસ્તકના ચોથા અંકમાં દાખલ થઈ છે. સુ. ૧૦ સલા.

સુઠ જનો આ વાણી દિક્રમાં, આણી આચરજો;
 પૈસા લેવા પુત્રિના તે, રીત બંધ કરજો. ગુર્જરી.
 ફલ વિચારી દેવી કન્યા, પૈસા નહીં લેવા;
 રીત ધરો અંતર ઉઘાડી, યાઓ સુધરેલા. ગુર્જરી.
 આજ કાલ આ રીત અતિશે, ચાલીછે ચોમેર;
 બંધ કરો બંધુ મારા એ, અમપર લાવી મે'ર. ગુર્જરી.
 શુભત અર્જ કરે ગેશંકર, એ પર ધરજો ધ્યાન;
 'કન્યા વિક્રય'થી " સુધારા " ને છે જો તુકશાન. ગુર્જરી.

૭. 'વિજળીનો વિનાશ.

રાગ બનબારા.

વેટરના કાળું કીધું, જો દુનિયાને દુઃખજ દીધું,
 તેં જોખી ગલોલો માર્યો, એક જનને નહીં ઉગાર્યો;
 હાય ! કુણું કલેશુ વિંધ્યું, જો દુનિયાને દુઃખજ દીધું.
 ભવ ભયંકર કરી દીધો, અણુ ધાર્યે આત્મા લીધો,
 ઉતર્યું સૌ કાર્ય અવિંધ્યું, જો દુનિયાને દુઃખજ દીધું.
 સૌ મનની મનમાં રાખી, ધારેલી ભાંગી નાખી,
 સૌ આલમ ખાંડે કીધું, જો દુનિયાને દુઃખજ દીધું.
 બાળક કીધાં બે જરી, માખાપને બાઈ વિદારી,

---

૧ સંવત ૧૯૪૫ના કાર્તિક સુદ ૫ ગુરુવાર. તા. ૮મી નવેમ્બર. ૧૯૮૮ના રોજ વિજળી (વેટરના) દરિયાઈ તો-
 ફાનમાં એકાએક કુખી ગઈ.

શું ! વિષે વિષ તેં પીધું, ઐ દુનિયાને દુઃખજ દીધું.
 કોઈ કરે ન તારા જેવું, કદિ જગમાં નહીં થયેલું,
 તેં સ્વપ્ન સમિપે કીધું, ઐ દુનિયાને દુઃખજ દીધું.
 યઈ વૌજ નામ વિખ્યાતી, રહી ગુપ્ત નથી દેખાતી,
 માનવીનું મેણું લીધું, ઐ દુનિયાને દુઃખજ દીધું.
 મંબિર ગતિ દરશાવી, અમિરાજ જગે વરસાવી,
 એ સુખ તજ સુખ સિંધુ, ઐ દુનિયાને દુઃખજ દીધું.
 તેં નામ બોલ્યું નવ ખડે, ગયા ખખર તરત ઇંગ્લંડે,
 અપજશનું આજણ લીધું, ઐ દુનિયાને દુઃખજ દીધું.
 ક્યાં મોટપ તારી ધરણીને, ગુમાવી નાખી ધૂળવી,
 વિજળીના નામને નિંદું, ઐ દુનિયાને દુઃખજ દીધું.
 ધરિ અ'પદ અંગશું યારો ? ભયું પગલું તેંજ પ્રવાસે,
 ફળ સઘ સોસિયું સીધું, ઐ દુનિયાને દુઃખજ દીધું.
 “જની” ની દીન કાંઈ વાણી, તેં દિલમાં કેમ ન જાણી,
 અણુધારી ઉતાર્યું જીધું, ઐ દુનિયાને દુઃખજ દીધું.

डुडततनी रमत.

डुड तततततत, भारी गीडी गीडी जीडी,
 भेठा भेठा भेठा कहे, छेप भते आखिने;
 कोछ कहे मुआछे ने कोछ कहे नथी मुआ,
 कोछ कहे अने हुं उपाडी, गयो ताखिने;
 जेवो कोछ सामा वाणो, कायो भोयो आवे यडी,
 तेवो अक दम भारे जेस लेर यडीने;
 तेनी जे कदापि थाय भारवाभां जरा यक,
 कहेंछे छगन जय पगेथी धसेडीने.

जमनगर.

छगनलाल लक्ष्मीदास.

જાહેર ખપર.

અમારી હોશીસમાં નીચે લખ્યાં પુસ્તકો દેશાવરથી વે-
ચાવા આવેલછે. જેમને જોઈએ તેમજ શેરકડી કિંમતે મં-
ગાવી લેવાં.

ચોપડીનું નામ.	કિંમત.	ટપાલ ખરચ.
સુભોધ સંગ્રહ.	૦-૧૨-૦	૦-૧-૦
લક્ષ્મણોદય.	૦-૮-૦	૦-૦-૬
મધુકૈટભવધ નાટક.	૦-૩-૦	૦-૦-૬
ચાર કહેવનની રમુજ વારતા.	૦-૬-૦	૦-૦-૬
રાહખેંગાર રાણકહેવી નાટક.	૦-૮-૦	૦-૦-૬
સદર ગાયન.	૦-૨-૦	૦-૦-૬
ગોપીચંદ નાટક.	૦-૨-૦	૦-૦-૬
ધી મર્ચન્ટ ઓફ વેનીસ નાટક. (ગુજરાતીમાં.)	૦-૨-૦	૦-૦-૬
સંમાર દર્શન.	૦-૨-૦	૦-૦-૬
સુકરબા સંવાદ.	૦-૧-૦	૦-૦-૬
માન મુસાફરી.	૧-૦-૦	૦-૧-૦
જસુરામ કૃત રાજ્યનીતિ.	૦-૨-૦	૦-૦-૬
ગોપીચંદના મર્યા.	૦-૦-૩	૦-૦-૬
ભર્તૃહરી નાટક.	૦-૬-૦	૦-૦-૬
સદરગાયન.	૦-૨-૦	૦-૦-૬
હમીરરાજ સુલાણુ નાટક.	૦-૬-૦	૦-૦-૬
કોલેરાના મર્યા.	૦-૦-૬	૦-૦-૬
નીતિદર્પણ (૭ પ્રકારે).	૦-૬-૦	૦-૦-૬

જયશંકર આણંદજી જાની.

મંબાળિયા સુખાચ વડેક સભાના સેક્રટરી.

